

[Egon Jensen.]

bestemt tillægspension efter socialministerens retningslinjer. Observa offentliggør i dag i Aktuelt resultatet af en sådan undersøgelse, der viser, at 60 pct. af de adspurgte var tilhængere af en tillægspensionsordning efter socialministerens linjer. For de konservative var tallet 41 pct. for og 34 imod, for venstre 39 pct. for og 40 pct. imod, for radikale 49 pct. for og 28 pct. imod, og for fuldstændighedens skyld skal jeg nævne, at socialdemokratiets tal var 79 pct. for, og SF's tal var 81 pct. for — disse tal kun nævnt som en orientering for interesserede til højre i salen, som meget nøje følger de undersøgelser, der foregår ude omkring i landet.

Det er socialpolitisk rigtigt, at vi sikrer alle en mindstepension, i dette tilfælde folkepensionen, som betales over skatterne, og mindstepensionens størrelse er vi parat til at tale om, også efter at de konservative har fremlagt et forslag eller rettere sagt en skitse til en pensionsordning. Derudover må vi sikre en obligatorisk pensionsordning på delvis forsikringsmæssig basis, som både indeholder det, man kalder præmiereserver, og har fordelingsmæssige sider, altså med et klart socialpolitisk sigte. Hvis denne sikring ikke er obligatorisk, vil de mindre og de mellemste indtægtsgrupper kun for et mindretals vedkommende få sikret sig en pension, der står i forhold til indtægten, som naturligvis må maksimeres til et bestemt beløb, som vi også tidligere har nævnt.

Socialdemokratiet kan altså i princippet godkende, at man søger gennemført en tillægspensionsordning, der sikrer borgerne, lønmodtagere som selvstændige, en pension på mindst 60 pct. af gennemsnittet af de 15 bedste indtægtsår, og således at der gives mere end 60 pct.s pensionsdækning for de mindre indtægter, så ordningen får et klart socialpolitisk sigte. Der er altså ikke tale om socialisering ad bagdøren, men om at sikre befolkningen lige pensionsrettigheder. At ordningen så også gennem opsparing kan sikre os stadig fremgang for befolkningen, er kun et plus mere.

Nu vil diskussionen gå, og den vil fortsætte de næste måneder, og jeg og mit parti håber, at den må munde ud i, at den redegørelse, som socialministeren har givet, vil

komme til at danne grundlag for en alle omfattende tillægspension.

Peter Larsen: Må jeg begynde med at sige, at det, der her ligger til debat, jo ikke er nogen samlet løsning af vore pensionsproblemer. Regeringen har ikke fremsat et forslag, og derfor er det ikke rigtigt, når hr. Egon Jensen siger, at med dette har man opfyldt et krav fra oppositionen. Nej, denne debat finder sted på grundlag af en skitse, som i givet fald først vil få fuld virkning om 23 år, det vil sige, når de nuværende 44-årige pensioneres.

Skitsen indebærer som nævnt ikke nogen samlet løsning, og der er næppe nogen, der i dag kan sige, om der bliver 1 kr. mere til den tids pensionister som helhed, hvis man gennemfører denne skitse, end hvis man fortsætter udbygningen af den offentlige alderdomssikring. Hvad man derimod kan sige, er, at med regeringens skitse vil der ske en ændret fordeling mellem den tids pensionister indbyrdes, således at en større del af de offentlige pensioner vil gå til dem, der i forvejen har haft de største indtægter.

Regeringen benytter samtidig tillægspensionen som påskud til oprettelse af store offentlige milliardfunds, sagt med andre ord: regeringen vil gennem en årrække opkræve mange milliarder kroner mere i bidrag, end den vil udbetale i pensioner. Her er altså tale om et rent og skært stykke finanspolitik, som skal gøres til forløber for en tillægspension, men som i virkeligheden har meget lidt med selve pensionsudbygningen at gøre. Ikke mindst i kraft af denne forløber af milliardafgifter bliver regeringens skitse en alvorlig belastning for erhvervenes og befolkningens muligheder for reel fremgang, hvilket står i skærende modsætning til erhvervslivets aktuelle vilkår. Det skal jeg senere vende tilbage til.

Det, venstre ønsker, er, at den fortsatte almindelige velstandsudvikling også skal komme samfundets ældre til gode. Vi må videre med udbygningen både på dette og på andre områder i den takt, den økonomiske udvikling overhovedet tillader det. Når venstre lægger så stor vægt på en sund økonomisk politik, er det jo netop, fordi det er herfra, grundlaget for nye sociale landvindinger skal komme. En dårlig økonomisk politik er derfor også en dårlig